

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. b), art. 10 ust. 1 akapit pierwszy i art. 12 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych w związku z jej motywem 6 należy interpretować w ten sposób, iż pozostawiają one państwu członkowskiemu możliwość zezwolenia na to, by właściciel znaku towarowego, którego prawa wygasły po upływie okresu pięciu lat od rejestracji z uwagi na to, że znak ten nie był rzeczywiście używany w danym państwie członkowskim w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, zachował prawo do żądania odszkodowania za szkodę poniesioną wskutek używania przez osobę trzecią przed datą wygaśnięcia podobnego oznaczenia dla identycznych lub podobnych towarów lub usług, co skutkowało możliwością pomylenia z jego znakiem towarowym.

(¹) Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez 202001434 – Hiszpania) – postępowanie karne przeciwko VW

(Sprawa C-659/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2013/48/UE – Artykuł 3 ust. 2 – Prawo dostępu do adwokata – Okoliczności, w których prawo dostępu do adwokata powinno zostać zapewnione – Brak stawiennictwa – Odstępstwa od prawa dostępu do adwokata – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2020/C 215/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Instrucción n° 4 de Badalona

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

VW

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności, a w szczególności jej art. 3 ust. 2 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu interpretowanemu w orzecznictwie krajowym w ten sposób, że zgodnie z nim na etapie karnego postępowania przygotowawczego korzystanie z prawa dostępu do adwokata może zostać ze względu na brak stawiennictwa podejrzanego lub oskarżonego – i to po wystosowaniu wezwania do stawiennictwa przed sądem prowadzącym postępowanie przygotowawcze – opóźnione do chwili wykonania wydanego przeciwko zainteresowanemu krajowemu nakazu aresztowania.

(¹) Dz.U. C 35 z 28.1.2019.